

וְלֹא־דַבְּרָא בְּפוּמֵיהּ דָּא בְּרַסְיָא דְאֵלֵיהּ"ו. וְאִי לָאוּ לָא
 שְׂאֵרֵי תַפְּנִין. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנְיִנִים הַגְּדֹלִים.
 תַּרְיִן אֵלִין עֲרָלָה וּפְרִיעָה. גְּזִירוֹ דְעֲרָלָה וּפְרִיעָה
 לְבַתָּר. וְאֲנוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְאֶת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה
 הַרוּמְשָׁת, דָּא רְשִׁימוֹ דְאֵת קַיְמָא קַדִּישָׁא דְאִיהִי
 נַפְשׁ חַיָּה קַדִּישָׁא בְּדַקְאֲמָרָן. אֲשֶׁר שָׂרְעוּ הַמַּיִם מִיַּן
 עֲלָאִין דְּאֲתַמְשְׁכוּ לְגַבְהַ דְאֵת רְשִׁימוֹ דָּא.

וּבְגִין דָּא אֲתַרְשִׁימוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרְשִׁימוֹ קַדִּישָׁא וְדַכּוּ
 לְתַתָּא, בְּנוּנָא דְאֲנוּן רְשִׁימִין קַדִּישִׁין,
 לְאֲשֶׁתְמוּדְעָא בֵּין סֶטֶר קַדִּישָׁא לְסֶטֶר אַחְרָא
 דְמִסְאֲבוּ. אוּף יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין לְאֲשֶׁתְמוּדְעָא בֵּין
 קַדִּישָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֹלוֹת דְאֲתַיִן
 מִסֶּטֶר אַחְרָא דְמִסְאֲבָא בְּמַה דְאֲתַמָּר. וְכַמָּה
 דְרְשִׁים לֹון הָכִי רְשִׁים בְּעִירֵי וְעוֹפֵי דְלַחוּן לְבְעִירֵי

לשון הקודש

אליה של אות הרשם הזו.
 ובגלל זה נרשמו ישראל ברשם קדוש
 וטהור למטה. כדגמת אותם רשומים
 קדושים, להכיר בין צד הקדשה לצד
 האחר של הטמאה, אף ישראל רשומים
 להכיר בין צד הקדשה לעמים עבויים,
 שבאים מצד האחר של טמאה, כמו
 שנתבאר. וכמו שרושם אותם, כך רושם
 הבהמות והעופות שלהם לבהמות

לסדר לו פסא, ולהזכיר בפיו זה הפסא
 של אליה"ו. ואם לא – אינו שורה שם.
 ויברא אלהים את התנינים הגדלים –
 שני אלה ערלה ופריעה. המילה של
 הערלה, ואחר כך הפריעה. והם זכר
 ונקבה. ואת כל נפש החיה הרמשת – זה
 הרשם של אות ברית הקדש, שהיא
 הנפש חיה הקדושה כפי שאמרנו. אשר
 שרצו המים – המים העליונים שנמשכו

וְעוֹפֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּפְאָה
חולקהון דְיִשְׂרָאֵל:

פְּקוּדָא תְּמִינָאָה לְמַרְחָם גִּיּוֹרָא (על) דְּעָאֵל לְמַגְוֵר
גְּרָמִיָּה וּלְאַעְלָא תְּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא.
וְאִיהִי אָעִילָא לֹון תְּחוֹת גְּדַפְתָּא לְאַנוּן דְּמַתְּפָרְשָׁן
מִסְטָרָא אַחְרָא מִסְאַבָּא וּמַתְקַרְבִּין לְגַבְתָּא. דְּכַתִּיב
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִי תִימָא דְהֵאִי נֶפֶשׁ
חַיָּה דְכְּלִילָא בְּיִשְׂרָאֵל לְכֹלָא הִיא אֲזַדְמַנְתָּ. חֲדַר
וְאָמַר לְמִינָהּ. כַּמָּה אַכְסֵדְרִין וְאֲדַרְרִין דָּא לְגוּ מִן דָּא
אִית לָהּ לְהֵאִי אָרֶץ דְּאִיהִי חַיָּה תְּחוֹת גְּדַפְתָּא.

גְּדַפְתָּא יְמִינָא אִית לָהּ תְּרִין אַכְסֵדְרִין. וּמַהֲאִי גְּדַפְתָּא
אַתְּפָרְשָׁן לְתְּרִין אֲוִמִין אַחְרֵינִין דְּאַנוּן קְרִיבִין
בְּיַחְוּדָא לְיִשְׂרָאֵל לְאַעְלָא לֹון לְגוּ אַכְסֵדְרִין אֱלִין.
וּתְחוֹת גְּדַפְתָּא שְׂמַאלָא אִית תְּרִין אַכְסֵדְרִין אַחְרֵינִין

לשון הקודש

שְׂנַפֵּשׁ חַיָּה הַזֹּה שְׂפִלוּלָהּ בְּיִשְׂרָאֵל הִיא
מְזַמְנַת לְכָל – חֲזוּר וְאָמַר לְמִינָהּ. כַּמָּה
אַכְסֵדְרָאוֹת וְחֲדָרִים זֶה לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ
לְאָרֶץ הַזֹּה שֶׁהִיא חַיָּה. תַּחַת בְּנִפְיָהּ.
כַּנְפֵּי יְמִין, יֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי אַכְסֵדְרָאוֹת.
וּמִהַכְּנָף הַזֹּה נִפְרָדִים לְשְׁתֵּי אֲמוֹת אַחֲרוֹת
שֶׁהֵן קְרוֹבוֹת בְּיַחְוּד לְיִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיסָם
לְתוֹךְ הָאַכְסֵדְרָאוֹת הַלְלוּ. וְתַחַת כַּנְּף

וְעוֹפוֹת שֶׁל הָעַמִּים עֲבוּ"ם. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְסָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

מִצְנָה שְׂמִינִית – לְאַהֲבֵי אֵת הַגֵּר שְׂנַכְנַם
לְמוֹל אֵת עַצְמוֹ וּלְהַכְנִים תַּחַת כַּנְּפֵי
הַשְּׂכִינָה. וְהִיא מְכַנִּיסָה אוֹתָם תַּחַת
כַּנְּפִיָּהּ לְאוֹתָם שְׂנַפְרָדִים מִצַּד הַשְּׂמָאלָה
הָאַחַר וּמַתְקַרְבִּים אֵלֶיהָ, שְׂכַתוֹב תּוֹצֵא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִם תִּאמַר

וּמִתְפָּרֵשׁ לְתָרִין אוֹמִין אַחֲרָנִין דְּאֵנוּן עֲמוּן וּמוֹאֵב.
 וּכְלָחוּן אֶקְרוּן נְפֶשׁ חַיָּה. וּכְמָה אֶדְרִין סְתִימִין אַחֲרָנִין
 וְהִיכְלִין אַחֲרָנִין בְּכָל גְּדָפָא וְגְדָפָא. וּמִנֵּייהוּ נְפָקוּ
 רוּחִין לְאַפְרָשָׁא לְכָל אֵנוּן גִּיּוּרִין דְּמִתְגִּיּוּרִין. וְאֶקְרוּן
 נְפֶשׁ חַיָּה, אֲבָל לְמִינָהּ. וּכְלָחוּ עֲאֵלִין תְּחֹת גְּדָפוּי
 דְּשְׂכִינְתָּא וְלֹא יִתִיר.

אֲבָל נִשְׁמַתָּא דִּישְׂרָאֵל נְפָקָא מִגּוּ גּוּפָא דְּהָהוּא
 אִילְנָא, וּמִתְמָן פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין לְגוּ תַּי אֶרֶץ
 גּוּ מְעָהָא לְגוּ לְגוּ. וְרוּא (מלאכי ג) כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ
 חֲפִץ. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל בֵּן יֶקִיר דְּחִמּוּ מְעָהָא עֲלֵיהּ
 וְאֶקְרוּן (ישעיה מז) הָעֲמוּסִים מִנִּי בֶטֶן וְלֹא מִגְּדָפִין לְבַר.
 וְתוּ (דף יג ע"ב) גִּיּוּרִין לִית לֹוֹן חוּלְקָא בְּאִילְנָא עֲלָאָה
 כָּל שְׂפֵן בְּגוּפָא דִּילֵיהּ. אֲבָל חוּלְקָא דְּלָחוּן בְּגְדָפִין
 אִיהוּ וְלֹא יִתִיר. וְגִיּוּרָא תְּחֹת גְּדָפֵי שְׂכִינְתָּא וְלֹא

לשון הקודש

שָׁמַאל יֵשׁ שְׁתֵּי אֲכַסְדְּרָאוֹת אַחֲרוֹת,
 וְנִפְרָדִים לְשְׁתֵּי אֲמוֹת אַחֲרוֹת, שְׁהֶם עֲמוּן
 וּמוֹאֵב. וּכְלָם נִקְרָאִים נְפֶשׁ חַיָּה. וּכְמָה
 חֲדָרִים סְתוּמִים אַחֲרִים וְהִיכְלוֹת אַחֲרִים
 בְּכָל כְּנָף וְכְנָף, וּמֵהֶם יוֹצְאוֹת רוּחוֹת
 לְהַפְרִיד לְכָל אוֹתָם הַגְּרִים שְׁמֵתִיגִירִים,
 וְנִקְרָאִים נְפֶשׁ חַיָּה, אֲבָל לְמִינָהּ. וּכְלָם
 נִכְנָסִים תַּחַת בְּנִפְי הַשְּׂכִינָה וְלֹא יוֹתֵר.
 אֲבָל נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאָת מִתּוֹךְ הַגּוּף

שֶׁל הָאֵילָן הַהוּא, וּמִשָּׁם פּוֹרְחוֹת
 הַנְּשָׁמוֹת לְתוֹךְ הָאֶרֶץ הַזֶּה לְתוֹךְ מַעֲיָה
 לְפָנֵי וּלְפָנִים, וְהַסּוּד - (מלאכי א) כִּי תִהְיוּ
 אַתֶּם אֶרֶץ חֲפִץ. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל בֵּן יֶקִיר
 שְׁחִמוּ מַעֲיָה עֲלֵיו, וְנִקְרָאִים (ישעיה מז)
 הָעֲמוּסִים מִנִּי בֶטֶן, וְלֹא מִהַכְּנָפִים הַחוּצָה.
 וְעוֹד, לְגָרִים אֵין חֶלֶק בְּאֵילָן הַעֲלִיּוֹן, וְכָל
 שְׂפֵן בְּגוּף שָׁלוּ. אֲבָל הַחֶלֶק שְׁלָהֶם הוּא
 בְּכְנָפִים וְלֹא יוֹתֵר, וְהַגֵּר תַּחַת בְּנִפְי

וַיִּתֵּר גִּירֵי הַצֶּדֶק אֲנֹנִי דִּתְמֹן שְׂרָאן וְאֶתְאַחֲדֹן וְלֹא
 לָגֹן כְּמָה דְאֶתְמָר. וּבְגִין כְּדָ תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ. וְלִמָּאן, בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ וְחַיֵּתוּ אֶרֶץ לְמִינָהּ
 כְּלָחוּ שְׂאֵבִין נֶפֶשׁ מֵהָיָא חַיָּה, אֲבָל כָּל חַד לְמִינָהּ
 כְּדָקָא חַיֵּי לָהּ:

פְּקוּדָא תְּשִׁיעָא לְמִיתָן לְמִסְכְּנֵי וְלְמִיחָב לֹון
טְרַפָּא. דְּכִתִּיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם, מְשׁוֹתְפָא כָּלֵל דְּכַר וְנוֹקְבָא.
בְּצַלְמֵנוּ, עֵתִירֵי. כְּדַמוֹתֵנוּ, מִסְכְּנֵי. דְּהָא מִסְטָרָא
דְּדְכוּרָא עֵתִירֵי, וּמִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא מִסְכְּנֵי. כְּמָה דְּאֲנֹנִי
בְּשׁוֹתְפָא חָדָא. וְחָם דָּא עַל דָּא, וְיִהִיב דָּא לְדָא
וְגַמִּיל לִיָּה טִיבוּ, הָכִי אֲצַטְרִיךְ בְּרֵי נָשׁ לְתַתָּא לְמַחְיֵי
עֵתִירָא וּמִסְכְּנָא בְּחַבּוּרָא חָדָא, וְלְמִיחָב דָּא לְדָא
וְלְגַמְלָאָה טוֹבָא דָּא לְדָא.

לשון הקודש

כְּדַמוֹתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם - מְשׁוֹתְפָא, כָּלֵל
 שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָא. בְּצַלְמֵנוּ - עֲשִׂירִים.
 כְּדַמוֹתֵנוּ - עֲנִיִּים. שְׂהַרֵי מַצַּד הַזָּכָר
 עֲשִׂירִים, וּמַצַּד הַנְּקֵבָה עֲנִיִּים. כְּמוֹ שֶׁהֵם
 בְּשִׁתְּפוֹת אַחַת וְזֶה חָס עַל זֶה, וְזֶה נוֹתֵן
 לְזֶה וְגוֹמֵל לוֹ חֶסֶד, כְּדָ צְרִיךְ אָדָם לְמַטָּה
 שִׁיחֵיו עֲשִׂיר וְעֵנִי בְּחַבּוּר אַחַד, וְלִתֵּת זֶה
 לְזֶה וְלְגַמֵּל חֶסֶד זֶה לְזֶה.

הַשְּׂכִינָה וְלֹא יוֹתֵר. גִּירֵי הַצֶּדֶק הֵם
 שְׂשׁוּרִים שֵׁם וְנֶאֱחָזִים, וְלֹא לְפָנִים, כְּמוֹ
 שְׂנֵתְבָאָר. וּמִשׁוּם כְּדָ תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ. וְלִמָּאן? בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ וְחַיֵּתוּ
 אֶרֶץ לְמִינָהּ. כָּלֵם שׁוֹאֵבִים נֶפֶשׁ מֵהַחַיָּה
 הַהִיא, אֲבָל כָּל אַחַד לְמִינָהּ פְּרָאוּי לָהּ.
 מַצְנָה תְּשִׁיעֵית - לְחַן אֶת הָעֲנִיִּים וְלִתֵּת
 לָהֶם טְרַפָּא, שְׂכֵתוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ

וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם וְגו' רָזָא דְנָן חֲמִינָן בְּסַפְרָא
 דְּשִׁלְמָה מִלְכָּא, דְּכָל מָאן דְּחָם עַל מִסְכְּנֵי
 בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא, לָא מוּשְׁתַּנֵּי דִּיּוֹקְנִיה לְעֵלָם מְדִיּוֹקְנָא
 דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן. וְכִיּוֹן דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם אֶתְרָשִׁים
 בֵּיה, שְׁלִיט עַל כָּל בְּרִיּוֹן דְּעֵלְמָא בְּתַהוּא דִּיּוֹקְנָא.
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ט) וּמוֹרָאכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה
 עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְגו' כְּלָהוּ זַעֲזַע וְדַחֲלִין מִתַּהוּא
 דִּיּוֹקְנָא דְּאֶתְרָשִׁים בֵּיה, בְּגִין דְּדָא הוּא פְּקוּדָא
 מִעֲלִיָּא לְאַסְתְּלָקָא בְּרֵשׁ בְּדִיּוֹקְנִיה דְּאָדָם עַל כָּל
 שְׂאֵר פְּקוּדִין.

כִּמְנָא לָן מְנַבּוּכְדִּנְצָר. אִף עַל גַּב דְּחָלָם הֵתוּא
 חֲלָמָא, כָּל זְמָנָא דְּחָהּ מִיִּתְן לְמִסְכְּנֵי לָא שְׂרָא
 עֲלִיָּה חֲלָמִיָּה. כִּיּוֹן דְּאִטִּיל עֵינָא בִּישָׂא דְּלָא לְמִיִּתְן
 לְמִסְכְּנֵי, מַה כְּתִיב, (דניאל ד) עוֹד מִלְתָּא בְּפּוּם מִלְכָּא

לשון הקודש

מאותה הדמות שגִּרְשָׁמָה בו, משום שזו
 היא מצוה מעלה שיתעלה בן אדם
 בדמותו של אדם על כל שאר המצוות.
 מִזְנִין לָנוּ? מְנַבּוּכְדִּנְצָר וְהִרְשָׁעוּ. אִף עַל גַּב
 שְׁחָלָם אֶת הַחֲלוּם הַהוּא – כָּל זְמַן שְׁתִּיהָ
 מִרְחָם עַל הָעֲנִיִּים, לָא שְׂרָה עֲלִיו חֲלוּמוֹ.
 כִּיּוֹן שְׁהִטִּיל עֵינֵי רָעָה שְׁלֵא לְרַחֵם עַל
 עֲנִיִּים, מַה פְּתוּב? (דניאל ד) עוֹד הִדְכָר בְּפִי
 הַמֶּלֶךְ וְגו'. מִדְּ הַשְׁתַּנְתָּה דְּמוֹתוֹ וְנִטְרַד

וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם וְגו' – הַסּוּד שְׁלָנוּ
 רָאִינוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שְׁכַל מִי
 שָׁחַם עַל הָעֲנִיִּים בְּרַצוֹן הַלֵּב, לָא
 מוּשְׁתַּנֵּה דְּמוֹתוֹ לְעוֹלָם מִדְּמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן. וְכִיּוֹן שְׁדְּמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם
 נְרָשָׁמָה בו, הוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָם בְּאוֹתָהּ הַדְּמוּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (בראשית ט) וּמוֹרָאכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל
 חַיַּת הָאָרֶץ וְגו'. כָּלָם זְעִים וּפּוֹחֲדִים

וְגו', מִיַּד אֲשֶׁתַּי דְּיוֹקְנִיהּ וְאַמְרִיד מִן בְּנֵי נֶשָׂא. וּבְגִין
כִּד נַעֲשֶׂה אָדָם. כְּתִיב הֲכֹא עֲשִׂיהּ, וּכְתִיב הָתָם (רות
ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.

פְּקוּדָא עֲשִׂירָא לְאַנְחָא תְּפִלִּין וְלֹאֲשֶׁלְמָא גְרַמִּיה
בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה. דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ. פָּתַח וְאָמַר (שיר השירים ז)
רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל הָאִי קָרָא אוֹקִימָנָא וְאַתְמַר.
אֲבַל רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל, דָּא רֵישָׁא עֲלָאָה תְּפִלִּין
דְּרֵישָׁא, שְׂמָא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא יְהוּה בְּאַתְוֹן
רְשִׁימִין, כָּל אַת וְאַת פְּרִשְׁתָּא חָדָא, שְׂמָא קְדִישָׁא
גְּלִיפָּא בְּסִדּוּרָא דְּאַתְוֹן כְּדָקָא יְאוּת. וְתַנּוּ (דברים כח) כִּי
שֵׁם יי נִקְרָא עֲלִיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, אֵלֶיךָ תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא,
דְּאַנּוֹן שְׂמָא קְדִישָׁא בְּסִדּוּרָא דְּאַתְוִי.

לשון הקודש

וּנְתַבְּרָא. אֲבַל רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל – זֶה
הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן, תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, שְׂמוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ יְהוּה בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת,
וְכָל אוֹת וְאוֹת פְּרִשָׁה אַחַת, הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ חֲקוּק בְּסִדּוּר שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
כְּרֵאוּי. וְשְׁנֵינוּ, (דברים כח) כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא
עֲלִיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ – אֵלֶיךָ תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
שֶׁהֵם שֵׁם קְדוֹשׁ בְּסִדּוּר שֶׁל אוֹתִיּוֹתיוֹ.

מִבְּנֵי הָאָדָם. וּמִשׁוּם כִּד נַעֲשֶׂה אָדָם.
כְּתוּב כָּאֵן עֲשִׂיהּ, וּכְתוּב שֵׁם (רות ב) שֵׁם
הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.
מִצְוָה עֲשִׂירִית – לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין
וּלְהַשְׁלִים אֶת עַצְמוֹ בְּדַמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה,
שְׂכַתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ. פָּתַח וְאָמַר, (שיר ז) רֵאשֶׁךְ
עֲלִיךְ כְּכַרְמֶל. הַפְּסוּק הַזֶּה הַעֲמִדְנוּהוּ

פְּרַשְׁתָּא קַדְמָאָה (שמות יג) **קִדְשׁ לִי כָּל בְּכוֹר. דָּא י**
דְּאִתֵּי קִדְשׁ. בּוֹכְרָא דְכָל קוּדְשֵׁין עֲלָאִין.
פְּטָר כָּל רְחֵם, בְּתֵהוּא שְׁבִיל דְּקוּק דְּנַחַת מִן יו"ד
דְּאִיְהוּ אֲפִתַּח רְחֵמָא לְמַעְבַּד פִּירִין וְאַבִּין בְּדָקָא
יָאוּת. וְאִיְהוּ קִדְשׁ עֲלָאָה.

פְּרַשְׁתָּא תְּנִינָא (שמות יג) **וְהָיָה כִּי יבִיאֲךָ. דָּא ה**
הֵיכְלָא. דְּאֲתַפְתַּח רְחֵמָא דִּילָה מִגּוֹ יו"ד
בְּחַמְשֵׁין פְּתָחִין אַכְסְדְּרָאִין וְאַדְרִין סְתִימִין דְּבִיָּה.
דְּתֵהוּא פְּטָר דְּעֵבִיד יו"ד בְּהָאֵי הֵיכְלָא לְמִשְׁמַע בָּה
קָלָא דִּי נְפָקָא מִגּוֹ שׁוֹפָר דָּא. בְּגִין דְּשׁוֹפָר דָּא הוּא
סְתִים בְּכָל סְטָרִין, וְאַתָּא יו"ד וּפְתַח לִיָּה לְאַפְקָא
מִינֵיהּ קָלָא. וְכִינּוֹן דְּאֲפִתַּח לִיָּה תְּקַע לִיָּה וְאַפִּיק
מִינֵיהּ קָלָא לְאַפְקָא עֲבָדִין לְחִירוֹ. וּבְתַקִּיעוֹ דְּשׁוֹפָרָא
דָּא נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. וְכָךְ זְמִין זִימְנָא אַחְרָא

לשון הקודש

הַנְּסֻתִּים שָׁבוּ. שְׁהַפְּטָר הוּא שְׁעֵשָׂה
 יו"ד בְּהֵיכַל הַזֶּה לְשִׁמְעַ בְּהָ קוּל שְׁיוּצֵא
 מִתּוֹךְ הַשׁוֹפָר הַזֶּה, מְשׁוּם שֶׁהַשׁוֹפָר הַזֶּה
 הוּא נִסְתָּר בְּכָל הַצְּדָדִים, וְכֵּן יו"ד וּפְתַח
 אוֹתוֹ לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ קוּל. וְכִינּוֹן שֶׁפְּתַח
 אוֹתוֹ, תְּקַע לוֹ וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ קוּל לְהוֹצִיא
 עֲבָדִים לְחִירוֹת. וּבְתַקִּיעַת הַשׁוֹפָר הַזֶּה
 יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְכָךְ עֲתִיד בְּפַעַם
 אַחֲרַת בְּסוֹף הַיָּמִים. וְכָל גְּאֻלָּה בָּאָה מִן

פְּרַשְׁתָּהּ רִאשׁוֹנָה - (שמות יג) קִדְשׁ לִי כָּל
 בְּכוֹר, זוּ י' שְׁהִיא קִדְשׁ, הַבְּכוֹר שֶׁל כָּל
 הַקְּדוּשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים. פְּטָר כָּל רְחֵם -
 בְּשִׁבִיל הַדָּק הַהוּא שְׁיִוָּרֵד מִיו"ד, שְׁהוּא
 פּוֹתַח אֶת רְחֵמָה לְעִשׂוֹת פְּרוֹת וְאַבִּים
 בְּרָאוּי, וְהוּא קִדְשׁ עֲלִיוֹן.

הַפְּרַשְׁתָּה הַשְּׁנִיָּה - (שמות יג) וְהָיָה כִּי יבִיאֲךָ, זוּ
 ה' הֵיכְלָא שֶׁנִּפְתַּח רְחֵמָה מִתּוֹךְ יו"ד
 בְּחַמְשֵׁים פְּתָחִים, אַכְסְדְּרָאוֹת וְחֻדְרִים